

*Parafia Ewangelicko-Augsburska
w Częstochowie*

Informator Parafialny 1/2013

*Święta Wielkanocne
2013*

POZDROWIENIA WIELKANOCNE

„Wszchemocny Pan zniszczy śmierć na wieki i zetrze tęgę z każdego oblicza, i usunie hańbę swojego ludu na całej ziemi, gdyż Pan powiedział: I będą mówić w owym dniu: Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi; to Pan, któremu zaufaliśmy. Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!” Izajasz 25, 8.9

Wszyscy znajdujemy się pod presją świata, który nakłada na nas wielkie obciążenia. Boimy się cierpienia, odsuwamy od siebie myśl o krzyżu i ciężkich doświadczeniach. Złe zdarzenia w naszym życiu jak gruba ściana stają między Bogiem a nami: nieoczekiwana śmierć kochanego człowieka, ciężka choroba, dzieci, które zeszyły na złą drogę, brak pracy i perspektyw, niespełnione marzenia...Tyle cierpień w nas i wokół nas – zadajemy sobie nieraz pytanie: „Czy Bóg zapomniał, nie troszczy się już o nas?”

Przeciwnie! Bóg okazał nam tyle troski, że posłał swojego Syna, aby cierpiał i umarł, i aby przez to położył kres wszelkiemu cierpieniu, które przecież się zrodziło nie z winy Boga. Cierpienie zrodziło się z winy człowieka, który wbrew woli Boga, wybrał własną drogę. Chrystus cierpiał z powodu nie swoich, lecz naszych grzechów. Największe cierpienia, jakich kiedykolwiek doznał człowiek, były udziałem Jezusa Chrystusa.

W osobie Jezusa Chrystusa wypełniły się słowa proroctwa Izajasza – nie tylko w ustawicznym prowadzeniu i cudownej pomocy, jakiej doznawał naród wybrany, ale szczególnie w poselstwie i służbie Zbawiciela świata. To o Nim czytamy w Ewangelii wg św. Mateusza: *„Syn Człowieczy nie przyszedł, aby mu służono, lecz aby służył i oddał życie swoje na okup za wielu”*. Poprzez te słowa Zbawiciel przypomina nam, że Jego śmierć na krzyżu jest okupem złożonym za wszystkich ludzi, których Bóg umiłował i postanowił wyrwać z niewoli grzechu i śmierci. To w Nim i przez Niego objawia się miłość Boga do każdego z nas.

Zbliżają się radosne Święta Wielkanocne. Nie możemy smucić się, słysząc wieść o zwycięstwie życia nad śmiercią. Odczuwamy radość tym większą, ponieważ wiemy, iż to zwycięstwo jest darem Boga dla ludzi. Droga do wydarzeń wielkanocnych prowadzi zawsze przez tragizm wydarzeń Wielkiego Tygodnia, a zwłaszcza cierpienie wielkopiątkowej pasji. Taka jest prawda życia, że smutek miesza się z radością a nadzieja z powątpiewaniem i rezygnacją. Istotne jest jednak to, co jest na końcu. Czy koniec to łzy i śmierć, czy też radość i życie? Chrystus zmartwychwstał! Śpiewamy radośnie: *„Jezus żyje, z nim i ja, śmierci gdzież twej grozy cienie?”* Czy naprawdę jest to mój wielkanocny hymn?

Radość wielkanocna jest niepowtarzalna i nie można jej porównać z żadnym innym powodem radości. Sięga do głębi człowieka, związana jest z jego istnieniem i ocaleniem. Radością tą żyły pokolenia chrześcijan, którzy wyznawali zmartwychwstałego Pana i nie zawiedli się. Ta radość zmienia człowieka i otwiera na innych. Tak jak otwarty grób obwieszcza całemu światu zbawienie, tak i człowiek powinien dzielić się radością wielkanocną. *„Wpuść o słońce wielkanocne,/swe promienie w serce, wpuść!/ Rozbudź życie w nim owocne,/by się z tobą mogło zrość!”*

Pan nasz Jezus Chrystus żyje! Tym, którzy przyjmą Go jako Zbawiciela, daje życie wieczne. On przez słowo i sakramenty działa nieustannie. To On pomaga dźwigać brzemiona, koi ból, rozprasza trwogę. On rozdmuchuje gasnący płomyk wiary i budzi nadzieję. Pragnie, abyśmy na nowo Mu zaufali i pozwolili się prowadzić do prawdziwego, wiecznego życia. Jezus zmartwychwstały jest źródłem nowego życia, pełnego miłości do człowieka. Tej prawdziwej radości i miłości w mocy zmartwychwstałego Pana chcą życzyć wszystkim – Jezus żyje! Z Nim i Ja, śmierci, gdzież twej grozy cienie? Jezus żyje, więc mi da zmartwychwstanie i zbawienie. Do swej chwały przyjmie mnie, w tej nadziei wytrwać chcę.

ks. Adam Glajcar z rodziną

Zgromadzenie Parafialne

W niedzielę 27 stycznia 2013, tuż po nabożeństwie, odbyło się sprawozdawczo – budżetowe Zgromadzenie Parafialne w trakcie którego podsumowano działalność parafii w roku 2012.

Centralnym wydarzeniem roku 2012 był jubileusz stulecia poświęcenia kamienia węgielnego naszej świątyni, który miał miejsce 24 czerwca 2012. Było to duże przedsięwzięcie organizacyjne wymagające starannych przygotowań i zaangażowania. Z okazji jubileuszu odnowiono drzwi kościoła oraz ogrodzenie. Przygotowana została też specjalna książeczka na temat historii częstochowskiej parafii. W jej przygotowanie i opracowanie zaangażował się nasz ksiądz proboszcz oraz grupa naszych parafian. Znaczącą pomoc w organizacji jubileuszu okazali naszej parafii przyjaciele z Wisły oraz Hagen.

Oprócz jubileuszu rok 2012 obfitował też w inne ciekawe wydarzenia. W naszym kościele odbywały się koncerty, międzynarodowe nabożeństwa ekumeniczne, zorganizowana została wystawa historyczno – literacka, a nasza młodzież przygotowała dwa spotkania z chrześcijańskim filmem. Dużym wydarzeniem był też wakacyjny wyjazd naszej młodzieży do Heilbronn. Odbyło się

również spotkanie wigilijno – noworoczne wraz z przedstawieniem jasełkowym. Bardzo dobrym pomysłem okazały się niedzielne spotkania po nabożeństwie. Pozwalają one parafianom wspólnie spędzać czas oraz integrują parafialną społeczność.

Ważnym wydarzeniem roku 2012 był wybór Rady Parafialnej. Rada aktywnie angażuje się w działalność parafii i rozwiązuje bieżące problemy, czego dowodem jest aż 9 odbytych zebrań i 36 podjętych przez Radę uchwał.

W roku 2012 odbyło się 117 nabożeństw, z czego w Częstochowie 75, w Piasku 22, a w Lublińcu 20. W nabożeństwach uczestniczyło łącznie 3700 wierznych, średnio 32 osoby na nabożeństwo. Do Komunii przystąpiło 810 wiernych, Komunii domowych było 9. Nie odbył się żaden chrzest, ślub ani konfirmacja. Były natomiast 4 pogrzeby. Parafia odnotowała 6 wstąpień. Na teren parafii wprowadziła się 1 osoba, wyprowadziło się 10 osób. Na dzień 1 stycznia 2013 parafia liczy 138 parafian kartotekowych.

Rok 2012 był rokiem trudnym i pełnym wyzwań. Mimo to zapisał się on w historii parafii jako rok obfitujący w wiele ciekawych wydarzeń, inicjatyw i przedsięwzięć.

Agata Marzec

Sprawozdanie z życia i działalności

Rady Parafialnej – skrót

Rok 2012 w PE–A w Częstochowie był szczególnym. Złożyło się na to kilka faktów. Pierwszy to jubileusz stulecia poświęcenia kamienia węgielnego świątyni Wniebowstąpienia Pańskiego. To święto determinowało działania parafii i parafian na każdym odcinku służby. Drugim znaczącym faktem był moment rozpoczęcia służby nowej Rady Parafialnej. Właściwie w ten 2012 rok, który w naszym Kościele nazwany został „rokiem wyzwań”, wchodziliśmy z pewnymi przemyśleniami, pomysłami i oczywiście z nadziejami. Nadzieje te dotyczyły zwiększonej aktywności nabożeństwowej w całej parafii, a także aktywności gospodarczej. Wchodziliśmy w ten rok z nadziejami zwiększonego zaufania dla siebie, jedności, zgody, poszanowania jeden drugiego oraz dobrej płynności finansowej naszej parafii. Nadzieje te rozbudzały w nas słowa Apostoła Narodów, które stały się hasłem 2012 roku: „Pełnia mej mocy okazuje się w słabości.” – 2 Kor 12, 9 Minione lata pokazały, że z Bożą pomocą mogliśmy pokonywać największe problemy czy kłody rzucone pod nasze stopy. Cały czas odczuwaliśmy i odczuwamy Boże prowadzenie. Nasze świadectwo wiary brzmi – Pan jest z nami. On nas nie opuszcza i ma staranie o swój Kościół, a w nim o naszą często zapomnianą przez wielu parafię w Częstochowie.

Dziś jako hasła propagandowe usłyszeć można o wielkich sukcesach, o poprawie

materialnej polskich rodzin. Średnie płacowe są bardzo wysokie w danych statystycznych, ale rzeczywistość jest zupełnie odmienna. Takie zarobki są marzeniem niejednego Polaka. Ta skomplikowana sytuacja jest aż nadto widoczna w naszej parafii. Jest ona niejednokrotnie powodem zaniedbywania rodzicielskich obowiązków, bogoboju wychowania najmłodszego pokolenia. Sytuacja ta sprzyja rozluźnieniu relacji rodzinnych, a także pcha człowieka w różne nałogi. Niejedna młoda rodzina migruje za pracą. To wszystko sprawia, że ulegają rozluźnieniu relacje religijne. Następuje ochłodzenie relacji z Bogiem i Kościołem. Ludzie stawiają stare, stereotypowe pytania; dlaczego Pan Bóg na to wszystko zezwala? Czy On naprawdę istnieje? Brak odpowiedzi na postawione pytania jest aż nadto widoczny – rozbite małżeństwa, a także wspomniane nałogi, które stają się zmorą naszych domów. To są fakty, które mogą zniechęcić do pracy albo wypełnić pesymizmem i obojętnością. Jednakże tak nie było – ciągle pieśń w niebo ulatała. W modlitwie przynoszono przed Boży majestat wszystkich parafian. W czasie różnych dyskusji próbowaliśmy wypracować wytyczne, które nie tylko ożywiłyby nabożeństwowe, parafialne życie, ale zmieniły nastawienie źle sytuowanych do życia i społeczności, relacji z Bogiem i drugim człowiekiem.

Za nami bardzo trudny rok 2012 i patrząc z perspektywy czasu możemy powiedzieć, że na pewno Bóg był z nami. Przekonuje nas o tym życie nabożeństwowe. Proboszcz z Radą Parafialną dbali o to, by zwiększająca się frekwencja w minionym roku została podtrzymana. Życiu nabożeństwowemu były poświęcone spotkania Rady Parafialnej. Wiele propozycji zostało wdrożonych w nabożeństwa. Nie zapominaamy, że w naszych świątecznych, niedzielnych i tygodniowych nabożeństwach uczestniczą nie tylko parafianie. Poprzez formę nabożeństwa chcemy zachęcić do przebywania w naszej społeczności i odnajdywania dróg wiary. Staramy się, aby na nabożeństwie każdy czuł się dobrze.

W czasie tygodniowych nabożeństw postanowiliśmy uczyć się nowych pieśni, wzbogacając w ten sposób nasz repertuar. Szybko okazało się, że to bardzo integruje i zachęca do aktywnego uczestnictwa. Spotkania z Bogiem były wzbogacane repertuarem muzyki klasycznej. O upiększenie życia nabożeństwowego zadbali nasi organiści, angażując w służbę wielu młodych muzyków. Nie możemy zapomnieć tu o nabożeństwie z okazji Światowego Dnia Modlitwy, w który zaangażowała się parafialna młodzież. Wielkim przeżyciem było wprowadzenie w urząd Rady Parafialnej. Tego aktu dokonał NPW bp Tadeusz Szurman. Szczególnym nabożeństwem dla parafii był dzień jubileuszu, w czasie którego świątynia wypełniła się po brzegi. Gościliśmy byłych proboszczów częstochowskiej parafii oraz Biskupa Diecezji Kato-wickiej Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego w RP – ks. bp Tadeusza Szurmana oraz przedstawicieli Wysokiego Konsystorza naszego Kościoła. Obecny był z nami prezydent miasta Częstochowy, parlamentarzyści oraz wielu ludzi kultury. Dzień ten był owarowany modlitwą poranną, gdy na cmentarzu wspominaliśmy często-

chowskich wodzów wiary, zaś po pikniku parafialnym, w czasie koncertu jubileuszowego w wykonaniu Orkiestry i Chóru Szkoły Muzycznej w Częstochowie, prosiliśmy Boga o dalsze prowadzenie.

W naszej parafii Sakramenty włączone są w nabożeństwo. Życie sakramentalne wzbogaca życie religijne, zbliża do Boga i zmusza człowieka do refleksji nad swoim życiem i relacją z Bogiem. To jest początek dobrego świadectwa wiary. Jesteśmy Bogu wdzięczni, że pozwolił nam przeżywać Sakramenty w nabożeństwie. Do Stołu Pańskiego przystąpiło 810 osób, zaś w domach 9 osób. Jest to znacząca różnica w porównaniu z minionym rokiem. Tego w najnowszej historii parafii jeszcze nie było. Odbyło się 117 nabożeństw, w których uczestniczyło 3700 osób. Średnio na nabożeństwie były 32 osoby. W 2012 r. przeżyliśmy także 6 wstąpień.

Parafia wychodziła „na zewnątrz” otwierając, zwłaszcza w okresie letnim, kościół dla zwiedzających. Każdego dnia w świątyni członek parafii pełnił dyżur, odpowiadając odwiedzającym na szereg pytań. Dodatkowo w świątyni zorganizowano własnym sumptem wystawę. W części historycznej znalazły się starodruki autorstwa Marcina Lutra. Dodatkowo w tej części umieszczono wyhaftowaną Różę Lutra i portrety Ojców Reformacji. W części współczesnej znalazła się grafika przedstawiająca wnętrze naszego kościoła. Były one dziełem grupy studentów, którzy wiosną odbyli warsztaty w naszej świątyni. Wystawa cieszyła się sporym zainteresowaniem, również medialnym. Była i kolejna wystawa poświęcona wybitnemu częstochowskiemu ewangelikowi prof. Janowi Oderfeldowi. To wybitny konstruktor silników odrzutowych. Tablice Jego upamiętniającą na murze LO im. Henryka Sienkiewicza w Częstochowie poświęcił bp Tadeusz Szurman.

Mówiąc o kościele nie można zapomnieć o koncertach, które się w nim odbywały. Tradycyjnie Międzynarodowy Festiwal Muzyki Sakralnej Gaude Mater zgromadził w naszej świątyni tłumy. Nie inaczej było na koncertach organizowanych przez Stowarzyszenie Sympatyków Collegium Cantorum, a także przez Częstochowską Filharmonię i Szkołę Muzyczną.

Niechaj pieśń w niebo ulata - ta wielka prawda przyświecała działalności pracy z młodzieżą. Zebrania odbywały się w roku szkolnym regularnie w sobotnie dopołudnie. W czasie spotkań młodzieżowych jesteśmy odwiedzani przez wyznawców Chrystusa innych Kościołów. Nasza organistka czynnie uczestniczy w spotkaniach i jest odpowiedzialna za śpiew. W czasie spotkań poruszane są problemy etyczne, biblijne, ale omawiamy też problemy, które nurtują zbór. Bardzo istotnym punktem w pracy z młodzieżą był wakacyjny wyjazd do Heilbronn. Został dofinansowany przez naszych przyjaciół z CVJM Hagen. W czasie pobytu w Niemczech był czas na zwiedzanie, odwiedzanie współwyznawców wywodzących się z częstochowskiej parafii, ale był również czas na biblijną refleksję.

Trudna sytuacja finansowa nie przeszkodziła Radzie prowadzić ożywionej działalności na różnych płaszczyznach. Działanie determinowane było jubileuszem stule-

cia. Odnowiono na cmentarzu dwa groby: pierwszego proboszcza ks. Leopolda Wojaka i częstochowskiego burmistrza Ignacego Bernecka. Remont ten w bardzo niewielkim stopniu obciążył budżet parafii.

Rada przygotowała w duchu ekumenicznym międzynarodowe sympozjum „W służbie Bogu, ojczyźnie i Częstochowie.” Odbęło się ono 25 maja 2012 r. w auli Wyższego Seminarium Duchownego w Częstochowie pod patronatem bp Tadeusza Szurmana i abp Wacława Depo. Konferencja zakończyła się ekumenicznym nabożeństwem, w czasie którego kazanie wygłosił abp Depo. Wśród prelegentów byli duchowni różnych wyznań, a także osoby świeckie, pracujące w różnych instytucjach i uczelniach.

Kolejnym wielkim przedsięwzięciem jubileuszowym była organizacja czerwcowego święta – 24.06.2012 r. Dzięki ofiarności parafian przeprowadzono szereg drobnych prac remontowych. Ponadto wydano maleńki, kolorowy periodyk ze zdjęciami. Tu muszę nadmienić, że wydanie tej pozycji nie obciążyło budżetu parafii. Skład został zrobiony na parafii, zaś treść, korekta, dobór materiałów wykonali parafianie wraz z ks. Adamem Glajcarem, a wydruk został sfinansowany przez przyjaciela parafii. Widokówki zostały przygotowane przez Synodała parafii p. Bożenę Miłoś. Piknik parafialny i wszystko, co znalazło się na naszych stołach, było prezentem dla nas. Myślę tu o wypróbowanej grupie przyjaciół z CVJM Hagen, strażakach PSP i OSP oraz Centralnej Szkoły PSP w Częstochowie, hucie Częstochowa i wielu współwyznawcach nie tylko z Częstochowy. Bez ich pomocy nie moglibyśmy przeżywać tak podniosłego jubileuszu. Kapituła „Róży Lutra” przyznała wyróżnienie długoletniemu organiście p. Hermanowi Gronowskiemu i organizatorowi współpracy z CVJM Hagen p. Jurgenowi Wiedemanowi. Ponadto Prezydent Miasta wręczył stosowne wyróżnienia i adresy wyróżnionym.

Budynek w Lublińcu był w złym stanie technicznym. Zimą uległ zawaleniu strop oraz pękły przewody instalacji wodnej. Musieliśmy dokonać rozwiązania umów z lokatorami, gdyż dalsze korzystanie z mieszkań zagrażało bezpieczeństwu.

21 stycznia 2013 r. sprzedaliśmy nieruchomości w Lublińcu, zaś 29 stycznia 2013 zakupiliśmy nową przy ul. Sobieskiego 5/1 również w Lublińcu. Zakup mogliśmy sfinalizować dzięki pomocy Rady Diecezjalnej, która udzieliła nam pożyczki pozwalającej podpisać umowę przedwstępną.

Niepokojące dla Rady Parafialnej jest coraz częstsza migracja ludzi młodych z Częstochowy. Brak miejsc pracy i perspektyw rozwoju sprawia, że nasza parafia się kurczy. Cieszymy się ze wstąpień, ale też martwimy – co dalej? Kryzys ekonomiczny daje się coraz mocniej we znaki. Zauważamy to po ofiarach. Jednakże nie możemy być nastawieni tylko konsumpcyjnie. Pamiętamy tu o apostoelskim słowie, że bardziej błogosławioną rzeczą jest dawać aniżeli brać. Chcemy dawać jak najwięcej siebie, swojego serca, wiary i zaangażowania w służbę ku chwale Bożego imienia na rzecz drugiego człowieka, w życie i dzieło, któremu na imię PE–A w Częstoch-

wie.

W nowy nieznaną 2013 rok wchodzimy z wielkimi nadziejami, ale i obawami. Wspomniany kryzys zaczyna dotykać coraz większą liczbę parafian. Nasze pytania dotyczą dalszego funkcjonowania gospodarki Parafii. Zdajemy sobie sprawę z nie-dobrego stanu technicznego kościoła w Częstochowie. Jego przypory są popękane. W dalszym ciągu jest on nieodwodniony i dalej zauważamy powiększające się pęknięcia wieży kościelnej i schodów wejściowych. Próbowujemy rozmawiać z odpowiednimi agendami w celu pozyskania środków na prace remontowe.

Patrząc z perspektywy czasu, miniony rok był trudnym, ale pokazał, jak bardzo Bogu zależy na Jego Kościele. To On postawił na naszych drogach ludzi, bez których trudno wyobrazić sobie to wszystko, co stawało się naszą radością. Dziękujemy za nieocenioną, bezinteresowną pomoc Wysokiemu Konsystorzowi Kościoła Ewangelicko – Augsburskiemu w RP na czele z Najprzewielebniejszym ks. bp Jerzym Samcem. Dziękujemy Radzie Diecezjalnej z Biskupem Tadeuszem Szurmanem na czele za każdą modlitwę przyczynną, dobrą radę, a także za pomoc i zainteresowanie naszymi losami. W sposób szczególny pragniemy podziękować p. radcy Bożenie Polak za fachowe wskazówki, a także ocenę techniczną nieruchomości w Lublińcu. Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się duchowo i materialnie do wzbogacenia naszej parafialnej jednoty. Soli Deo Gloria!

Spotkanie wigilijno-noworoczne

Niedziela 16 grudnia 2012 była w naszej parafii dniem wyjątkowym. Tego dnia odbyło się bowiem spotkanie wigilijno – noworoczne. O godzinie 16.00 licznie przybyli parafianie zasiedli przy obficie zastawionych stołach pełnych przeróżnych słodkości, ciast i owoców. Ksiądz proboszcz serdecznie powitał wszystkich zgromadzonych gości i rozpoczęło się wspólne świętowanie. Nie zabrakło wspólnej modlitwy oraz śpiewania kolęd – tych dobrze wszystkim znanych, ale również tych znanych mniej, a równie pięknych. Oprawę muzyczną zapewnił nasz organista, Kacper Jaskulak.

Spotkanie uświetnił bożonarodzeniowy występ jasełkowy do którego od kilku tygodni, pod kierownictwem pani Katarzyny Czaderskiej i pani Jolanty Łapaj, z pełnym zaangażowaniem przygotowywała się parafialna grupa młodzieżowa. Młodzież doskonale wywiązała się z postawionego przed nią zadania artystycznego, o czym świadczył aplauz zgromadzonych w sali parafian. Radosnym faktem jest, iż nasze tegoroczne jasełka zostaną wyemitowane na antenie częstochowskiej telewizji Orion i tym samym dotrą do znacznie szerszej publiczności. A wszystko to dzięki staraniom naszego księdza proboszcza, który zaprosił telewizję by ów jasełkowy występ sfilmowała.

Tegoroczne przedstawienie jasełkowe było nowatorskie w treści i różniło się od tradycyjnych inscenizacji tego rodzaju. Motywem centralnym przedstawienia był przekazywany z rąk do rąk bożonarodzeniowy prezent będący symbolem pamięci i dzielenia się z innymi. Ów symboliczny prezent otwierał ludzkie serca i wyzwalał chęć obdarowywania i uszczęśliwiania innych, zgodnie z maksymą protestanckiego filozofa i teologa Alberta Schweitzera, że „szczęście to jedyna rzecz, która się mnoży gdy się ją dzieli”. A darem tym była życzliwość i tak cenna chwila uwagi poświęcona drugiemu człowiekowi, który żyje tuż obok nas i często czeka na mały gest z naszej strony, na nasze zainteresowanie, na naszą wyciągniętą ku niemu dłoń. W taki to niekonwencjonalny sposób ukazane zostało ewangeliczne przesłanie miłości bliźniego. Niemalą atrakcją, wyczekiwaną zwłaszcza przez najmłodszych, była wizyta Mikołaja, który zawitał do nas aż z dalekiej Laponii. Wszedł niosąc ogromne worki wypełnione po brzegi prezentami, rozsiadł się wygodnie i rozdawał przyniesione przez siebie dary. Mnóstwo było przy tym uciechy, radości, żartów i zabawy.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy poświęcając swój czas, pomogli przygotować naszą uroczystość od strony organizacyjnej, kulinarnej i artystycznej, a gościom za liczne przybycie.

Agata Marzec

Z kołędą do Bytomia

W niedzielę 6 stycznia 2013 parafialna grupa młodzieżowa pod opieką księdza proboszcza pojechała z wizytą do kościoła ewangelickiego w Bytomiu. Celem wizyty był udział w spotkaniu kolędowym w trakcie którego miało zostać zaprezentowane przedstawienie jasełkowe przygotowane przez naszą młodzież.

O godzinie 14.00, wśród padającego śniegu, wyruszyliśmy do Bytomia. Po przybyciu na miejsce zostaliśmy serdecznie powitani przez księdza proboszcza Sebastiana Mendroka oraz bytomskich parafian. Było jeszcze nieco czasu by organizacyjnie przygotować się do przedstawienia, bo choć młodzież doskonale znała swoje role to jednak należało zapoznać się z nowym miejscem występu i dokładnie wszystko rozplanować. Kilka minut po godzinie 16.00 rozpoczęło się spotkanie kolędowe na początku którego nasz ksiądz proboszcz przekazał wszystkim zgromadzonym noworoczne życzenia. Następnie rozpoczęło się wspólne kolędowanie, które wprowadziło wszystkich w nastrój radości z narodzin Chrystusa. Również nasze jasełkowe przedstawienie było niewątpliwą atrakcją i spotkało się z bardzo dobrym przyjęciem przez bytomskich parafian. Dali oni temu wyraz niezwykle chwaląc i podziwiając naszych młodych akto-

rów. Gdy wspólne kolędowanie dobiegło końca wszyscy zgromadzeni w kościele zostali zaproszeni na poczęstunek przygotowany przez bytomskich parafian. Można było skosztować przeróżnych ciast i słodkości oraz pokrzepić się gorącą kawą i herbatą. Tak posileni i pełni wrażeń pożegnaliśmy zaśnieżony Bytom i wyruszyliśmy w drogę powrotną do Częstochowy.

Serdecznie dziękujemy bytomskiej parafii za okazaną gościnność oraz ciepłe przyjęcie.

Agata Marzec

Ekumeniczne kolędowanie

W sobotę 19 stycznia 2013 o godzinie 17.00 w naszym kościele odbyło się ekumeniczne spotkanie z kolędą zorganizowane w ramach Tygodnia Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Cieszyło się ono sporym zainteresowaniem, o czym świadczyła duża liczba przybyłych gości.

Wśród licznie zgromadzonych w kościele uczestników spotkania obecni byli przedstawiciele różnych Kościołów chrześcijańskich: ks. mitrat Mirosław Drabiuk, proboszcz parafii Kościoła prawosławnego w Częstochowie, ks. Szczepan Rycharski, przedstawiciel parafii Kościoła polskokatolickiego w Częstochowie oraz przedstawiciele Kościoła katolickiego ks. prof. Jarosław Grabowski i rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Częstochowie, ks. prof. Andrzej Przybylski. Licznie przybyli też klerycy tegoż Seminarium. Starostę częstochowskiego reprezentował sekretarz Leopold Krawczyk. Obecni byli również przedstawiciele mediów.

Spotkanie zainicjowała pieśń w języku rosyjskim, odśpiewana przez księdza i parafian Kościoła prawosławnego. Było to piękne rozpoczęcie ekumenicznego spotkania dające świadectwo tego, że mimo posługiwania się różnymi językami wszyscy jesteśmy chrześcijanami i wierzymy w jednego Boga, a wiara jest ponadnarodowa i łączy wszystkich wierzących.

Gdy ucichł już głos pieśni nasz ksiądz proboszcz, gospodarz spotkania, serdecznie powitał wszystkich zgromadzonych w kościele. Podkreślił on, że dzisiejsze spotkanie jest doskonałą okazją ku temu, by doszukiwać się tego, co łączy wszystkich chrześcijan, a nie podkreślać odmienności dogmatyczne stanowiące o różnicach między poszczególnymi denominacjami chrześcijańskimi. Tylko bowiem akcentowanie wspólnych elementów jest drogą prowadzącą do prawdziwej ekumenii oraz wspólnoty i jedności wszystkich chrześcijan. Na potwierdzenie tych słów wspólne kolędowanie rozpoczęło się odśpiewaniem znanej wszystkim bardzo dobrze kolędy „Pójdźmy wszyscy do stajenki”. W trakcie spotkania śpiewane były jednak nie tylko kolędy dobrze znane. Można

było też nauczyć się tych znanych nieco mniej, jak choćby pieśni „Pośpieszcie, o wierni - Adeste, fideles”, którą śpiewano zarówno po polsku, jak i po łacinie. Nasza parafialna młodzież również miała swój udział w tym ekumenicznym spotkaniu. Cezary Miłoś oraz Michał Koper odczytali fragmenty Ewangelii bożonarodzeniowej.

Interesujące było też wystąpienie alumna częstochowskiego Wyższego Seminarium Duchownego, Marka Bardeckiego, na temat kolęd. Mówił on czym są kolędy, jaka jest ich geneza, dlaczego powstały i dlaczego po dziś dzień je śpiewamy. Śpiew towarzyszył narodzonemu Jezusowi w Betlejem i wyrażał radość z Jego przyścia na świat. Podobnie i my dzisiaj śpiewem kolęd dajemy wyraz naszej radości z narodzin Zbawiciela. Kolędy są wpisane w tradycję Bożego Narodzenia, a ich znajomość przekazywana jest z pokolenia na pokolenie. Są więc one swego rodzaju łącznikiem między generacjami pozwalającym wspólnie wyrażać radość z narodzin Chrystusa.

Spotkanie uświetnił wokalnie gościnny występ chóru „Schola” z Wręcicy Wielkiej, pod kierownictwem ks. Ociepki. Kolędy i pieśni w wykonaniu chóru okazały się dużą atrakcją. Dzięki jego obecności można było delektować się pięknym śpiewem, który swym donośnym brzmieniem wypełniał mury całego kościoła.

Ważnym akcentem spotkania były modlitwy odmawiane kolejno przez wszystkich obecnych przedstawicieli Kościołów. Słuchając słów tych modlitw można było odczuć autentycznego ducha wspólnoty i jedności wszystkich chrześcijan oraz poczuć przynależność do jednego, wielkiego Kościoła Chrystusowego. Wymownym symbolem tej chrześcijańskiej wspólnoty była stojąca na środku kościoła chrzcielnica przypominająca wszystkim, że to właśnie chrzest jest sakramentem łączącym chrześcijan. By dodatkowo jeszcze podkreślić ducha wspólnoty i atmosferę jedności wszyscy zgromadzeni w kościele, podając sobie nawzajem ręce, zmówili Modlitwę Pańską.

Po zmówieniu modlitwy nasz ksiądz proboszcz pobłogosławił wszystkich zgromadzonych, a ks. prof. Jarosław Grabowski podziękował naszemu księdzu proboszczowi za gościnę i zorganizowanie spotkania.

Po zakończeniu spotkania część jego uczestników udała się do sali konferencyjnej Starostwa Powiatowego aby wziąć udział w debacie na temat „Jak głosić wiarę w Chrystusa?”. Debata zorganizowana została z inicjatywy naszego księdza proboszcza oraz naszej młodzieży parafialnej, a prowadzona była przez panią redaktor telewizji Orion, Aleksandrę Mieczyską. Obecni byli również przedstawiciele mediów. Siedząc wygodnie przy smacznym cieście oraz

kawie i herbacie każdy mógł wziąć udział w dyskusji i wyrazić swoje przemyślenia na temat wiary w Chrystusa. Swymi refleksjami podzielili się z uczestnikami Cezary Miłoś oraz Michał Koper. Głos w dyskusji zabrała też nasza parafianka pani Bożena Miłoś. Również obecni na sali przedstawiciele Kościołów wnieśli znaczący wkład w dyskusję dzieląc się cennymi i trafnymi spostrzeżeniami na temat wiary. Nasz ksiądz proboszcz podkreślił jak istotna w kształtowaniu wiary jest rola rodzinnego domu. To na rodzicach spoczywa obowiązek uświadomienia dziecku jak ważna jest wiara w życiu człowieka. Mając tę świadomość dziecko wkraczając w wiek młodzieńczy traktuje wiarę jako integralną część swojego życia. Tak ukształtowany młody człowiek chce, by Bóg był stale obecny w jego życiu, stara się przestrzegać Bożych przykazań, doskonalić i umacniać się w wierze oraz uczestniczyć w życiu religijnym swej wspólnoty. Wszystko to przekłada się później na jego postawy i zachowania już jako dorosłego człowieka. Wiara obliгуje bowiem do życia godnego w którym kluczową rolę odgrywa Jezus i głoszona przez Niego nauka.

Zarówno ekumeniczne spotkanie z kolędą jak i debatę w Starostwie można zaliczyć do bardzo udanych, ale i niezwykle potrzebnych przedsięwzięć. Inicjatywy tego rodzaju propagują ekumenię i pozwalają budować ducha wspólnoty i jedności wśród chrześcijan. Stanowią też drogę ku umocnieniu i zjednoczeniu Kościoła chrześcijańskiego. Siła Kościoła tkwi bowiem w jedności, czego wyrazem są słowa Jezusa: „Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojczy, we mnie, a Ja w Tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś” (Jan 17, 21).

Agata Marzec

Nowa kaplica dla Lublińca

10.02.2013 w parafii miała miejsce podniosła uroczystość. Tego szczególnego dnia poświęcono nową kaplicę lublinieckiego filiału.

Od dłuższego czasu problemem w częstochowskiej parafii był los filiału w Lublińcu. Budynek, który dotychczas służył jako kaplica, był w bardzo złym stanie technicznym. Miejsce to nie nadawało się do przeżywania w nim niedzielnych nabożeństw ani wynajmowania pozostałej części nieruchomości lokatorom.

Z początkiem tego roku udało nam się z pomocą biskupa diecezji katowickiej Tadeusza Szurmana oraz Wysokiego Konsystorza Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP sprzedać posesję zainteresowanemu kupcowi, a za uzyskane pieniądze nabyć nową posiadłość.

Proces ten był skomplikowany i wymagał wielkiego zaangażowania proboszcza i parafian. Trzeba było wybrać najbardziej optymalny budynek, biorąc pod uwagę wszystkie możliwości. Biskup Tadeusz Szurman, który bezpośrednio brał udział w wybieraniu odpowiedniego miejsca na kaplicę przyznał, że wybrano miejsce dostosowane do potrzeb diasporycznego filiału „Braliśmy pod uwagę wiele aspektów: między innymi to, że jest to typowe mieszkanie, które można łatwo przerobić na nasze potrzeby, poza tym nie jest to wolnostojąca kaplica, w związku z czym nie będzie problemów z jej ogrzaniem. Te argumenty przeważały i dlatego zdecydowaliśmy się na kupno tej nieruchomości”.

Dzięki pomocy parafian wykonano niezbędne prace związane z przeprowadzką i przygotowaniem kaplicy znajdującej się przy ul. Sobieskiego 5/1 na uroczystość poświęcenia. W niedzielę przedpostrną Estomihi o godzinie 15 rozpoczęło się nabożeństwo spowiednio-komunijne przeżywane po raz pierwszy w nowym miejscu. Na nabożeństwo przyjechał biskup Tadeusz Szurman oraz radca Wysokiego Konsystorza pani Bożena Polak. Prócz parafian z Lublińca obecni byli także parafianie z Częstochowy oraz Piasku.

Na początku nabożeństwa, zaraz po uroczystym powitaniu, biskup Szurman poświęcił wejście do kaplicy i jej wnętrze, a także naczynia liturgiczne, otrzymane przez parafię od Rady Diecezjalnej Diecezji Katowickiej.

Podczas kazania biskup odniósł się do tekstu z osiemnastego rozdziału Ewangelii Łukasza, w którym czytamy o wędrowce Jezusa do Jerozolimy i uzdrowieniu ślepcy. Zwiastun Ewangelii wskazał na ogromną rolę duchowego wzroku w naszym życiu oraz życzył parafianom, by w lublinieckiej kaplicy budowali swój duchowy wzrok „Niech będzie to miejsce miejscem prowadzącym do nieba. Niech i ten dom Boży będzie bramą do nieba, gdzie człowiek przejrzy i będzie oglądał wieczność.” – modlił się biskup.

Pod koniec nabożeństwa przyszedł czas na podziękowania i życzenia. Ksiądz Adam Glajcar w imieniu wszystkich parafian podziękował ks. biskupowi Tadeuszowi Szurmanowi, Wysokiemu Konsystorzowi oraz Radzie Diecezji Katowickiej za wszelką pomoc jaka została udzielona parafii. Podziękowania na ręce Biskupa, Rady Diecezjalnej i Rady Parafialnej złożyła także pani Jolanta Kamińska, radna z lublinieckiego filiału, która również brała czynny udział w poszukiwaniu nowego miejsca na nabożeństwa.

Po uroczystości dzięki uprzejmości parafian można było poczęstować się ciepłą kawą lub herbatą oraz pysznymi ciastami domowej roboty. Była to okazja nie tylko do posilenia się, lecz także do rozmowy i podsumowania uroczystości.

Radca Wysokiego Konsystorza pani Bożena Polak, życzyła lublinieckim parafianom, by było to miejsce integracji i spotkań parafialnych „Na pewno jest to miejsce, które będzie dobrze służyło parafianom. Także takie miejsce, w którym będziecie mogli się spotykać, przychodzić nie tylko na nabożeństwa. Wierzę, że będzie to miejsce integracji filiału”.

Biskup diecezji katowickiej w podsumowaniu zwrócił szczególną uwagę na zachowanie ciągłości nabożeństw: „Mamy kaplicę, jest już poświęcona, to znaczy że odtąd już jest to Dom Boży i ewangelikom z Lublińca jest już dane spotykać się w nowych warunkach po zawaleniu się starej kaplicy i jej rozebraniu. Została zachowana pewna ciągłość, z czego bardzo się cieszę. Dziś atmosfera radości towarzyszy wszystkim zebrany”.

Biskup przyznał także, że cieszy go obecność tak wielu osób spoza filiału lublinieckiego. Na nabożeństwie pojawili się bowiem także parafianie z Częstochowy i Piasku. Była to dzięki temu kolejna okazja, by bliżej się poznać, tym razem nie tylko wewnątrz swoich filiałów, lecz także poza nimi.

Cieszymy się, że mogliśmy przeżywać ten dzień w tak dużym gronie osób. Dziękujemy wszystkim za wszelką okazałą pomoc i modlitwy przyczynie, a także za wszystkie ofiary złożone na niezbędne prace remontowe kaplicy.

Ewa Ratuszyńska

Światowy Dzień Modlitwy

W piątek 15.03 w naszej kaplicy odbyło się ekumeniczne nabożeństwo zorganizowane przez ks. Glajcara z okazji Światowego Dnia Modlitwy. Na nabożeństwo przybyli przedstawiciele kościoła katolickiego: ks. prof. Jarosław Grabowski oraz ks. Mariusz Frukacz, a także przedstawicielki zakonu sióstr brygidek i częstochowska telewizja Orion.

Na początku nabożeństwa nasz proboszcz podkreślił, jak ważną rolę odgrywa modlitwa w życiu człowieka. Jest ona niezwykle istotnym czynnikiem łączącym ludzi, swego rodzaju spoiwem zbliżającym ich do siebie oraz tworzącym poczucie wspólnotowości i więzi. Ks. Glajcar nawiązał też do genezy Światowego Dnia Modlitwy – został on zainicjowany przez siostry z Ameryki Północnej ponad 120 lat temu. Od paru lat przygotowany jest corocznie przez chrześcijan różnych narodowości, w tym roku przez chrześcijan francuskich. Po wygłoszeniu tych wprowadzających słów, ksiądz powitał wszystkich zgromadzonych parafian oraz gości.

Następnie ks. prof. Jarosław Grabowski w swoim wystąpieniu omówił tematy-

kę chrześcijaństwa Francji, odnosząc się zarówno do sytuacji obecnej, jak i do aspektów historycznych, które nie pozostały bez wpływu na stan francuskiego chrześcijaństwa na przestrzeni dziejów. Obraz współczesnej Francji daleko odbiega od obrazu kraju, dla którego wartości chrześcijańskie mają kluczowe znaczenie, a ich społeczeństwo trudno dziś nazwać prawdziwie chrześcijańskim. Praktyka religijna utrzymuje się tam na poziomie pięciu procent, zaobserwować można postępującą laicyzację. Kultura masowa szydzi z modlitwy, promując odmienne od chrześcijańskich wzorce. Rządzący również lekceważą wartości chrześcijańskie. Smutną tego konsekwencją jest fakt, że ludzie odchodzą od wiary i Boga. Patrząc z historycznego punktu widzenia spory wpływ na proces laicyzacji Francji miał popularny w XVII wieku racjonalizm. W centrum zainteresowania znalazły się zdolności poznawcze człowieka i rozum, a nie bezgraniczne zaufanie Bogu, które prawdziwie wierzącemu jest niezbędne i stanowi podstawę wiary. Mająca miejsce pod koniec XVIII wieku rewolucja francuska ugruntowała te racjonalistyczne postawy. Nie wszyscy jednak to akceptowali i dostrzegali potrzebę wiary i relacji człowieka z Bogiem. Filozof francuski Blaise Pascal stał się apologetą wiary chrześcijańskiej i głosił potrzebę obecności Boga w życiu człowieka. Na przestrzeni lat zaczynają powstawać liczne wspólnoty i grupy modlitewne jak choćby założona przez Martę Robin wspólnota „Ognisko Światła i Miłości” czy powstała w 1940 roku międzynarodowa ekumeniczna wspólnota Taize.

Odczytane w czasie nabożeństwa przez przedstawicieli parafialnej młodzieży fragmenty biblijne również dotyczyły modlitwy. Michał Koper odczytał fragment Starego Testamentu mówiący o ważności modlitwy (1 Król. 8,27-30). Modlitwa jest formą dialogu człowieka z Bogiem, w modlitwie powierzamy Bogu swe prośby, przez modlitwę prosimy Boga o łaskę. Tak właśnie czynił Salomon modląc się o łaski dla swego ludu w zbudowanej przez siebie świątyni. Fragment Nowego Testamentu odczytany przez Cezarego Miłosia podkreślał wagę modlitwy w życiu chrześcijańskiej wspólnoty (Dz. 2,42-47). Modlitwa scala i integruje chrześcijański zбір podkreślając ducha wspólnotowości i jedności.

Kazanie wygłosił ks. Mariusz Frukacz. Dotyczyło ono istoty i wagi modlitwy oraz jej znaczenia dla chrześcijan. Ksiądz nawiązał do wyboru nowego papieża i tego, co nowo wybrany papież uczynił. Wezwał on bowiem wszystkich do wspólnego zmówienia Modlitwy Pańskiej. Tym samym postawił przed ludźmi konkretne zadanie. Ma to znaczenie symboliczne, gdyż każdy duchowy program musi zawierać w sobie modlitwę, ona jest źródłem wszystkiego. Jest

ona świętą przestrzenią w której człowiek spotyka się z Bogiem, podejmuje z Nim rozmowę, wyraża swe prośby, dziękuje, z pełnym zaufaniem otwiera przed Bogiem swoje serce. Jest też przestrzenią wzajemnego spotykania się wierzących. Osoba Jezusa gromadzi nas byśmy wspólnie słuchali Jego Słowa i modlili się. Modlitwa daje więc możliwość spotkania człowieka z człowiekiem, tworzy wspólnotowość, rodzi jedność. Dzięki niej stajemy się „uświęceni w prawdzie”, a prawda ta jest niezbędna, jest podstawą życia człowieka, zgodnie ze słowami Jezusa: „ja jestem drogą, prawdą i życiem”. Prawda Ewangelii to nie tylko wielki dar, ale też trudne zadanie, bo na co dzień niezwykle trudno żyć i wytrwać w prawdzie. A tego właśnie wymaga od nas Jezus i Jego nauka. Ewangelia burzy ludzki spokój, zmusza do pracy nad sobą, do poprawy, nie pozwala, by ustawać w drodze ku lepszemu. Jest swoistym zwierciadłem w którym widzimy swoje braki i niedociągnięcia i które mobilizuje nas do pracy nad nimi. Modlitwa to też ofiarowanie jednego człowieka za drugiego. Modląc się za bliźniego dajemy mu część siebie. Arcykapłańska modlitwa Jezusa jest tego doskonałym przykładem. Jezus modli się za tych, którzy w Niego wierzą, ofiarowuje się za nich. Modlitwa to nie tylko słowa, ale poczyniony konkretny wysiłek, to wypowiedzenie przed Bogiem swojego życia, to wyraz pełnego zaufania i całkowitej szczerości wobec Boga.

Po wysłuchaniu kazania duchowni, reprezentantka obecnych na nabożeństwie sióstr brygidek oraz przedstawicielki parafii wygłosili modlitwy w intencji Kościoła Powszechnego, Ojczyzny i pokoju na świecie, miasta Częstochowy, przewodników wiary, chrześcijaństwa Francji oraz częstochowskiej ekumenii.

Na zakończenie ksiądz proboszcz podziękował wszystkim zgromadzonym za przybycie i udział w nabożeństwie oraz zaprosił wszystkich na przygotowany przez parafian poczęstunek. Jako że tegoroczny Dzień Modlitwy przygotowywany był przez chrześcijan francuskich, również parafialny poczęstunek nawiązywał do tradycji kulinarnej tego kraju. Na stole królowały rozmaite francuskie sery, winogrona, oliwki, francuskie ciasteczka oraz wiele innych przysmaków. Nie zabrakło też różnego rodzaju ciast i innych słodkości.

Serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy okazali pomoc w organizacyjnych i kulinarnych przygotowaniach.

Agata Marzec

Zapraszamy także na stronę: www.niedziela.pl/arttykul/4311/Nabozenstwo-ekumeniczne-z-okazji

Jak uregulować składkę kościelną?

W myśl przepisów prawa kościelnego każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% dochodu. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić z obowiązku uiszczenia składki kościelnej pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

Z wpłacanych przez parafian składek kościelnych, ofiar, kolekt z nabożeństw i innych ofiar celowych finansowana jest działalność parafii, administrowane są budynki parafialne, odprowadzana jest składka diecezjalna oraz ogólnokościelna. Dlatego tak ważnym dla naszej parafii jest regularne opłacanie składek kościelnych. Zachęcamy do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot.

Numer konta Parafii Ewangelicko – Augsburgskiej w Częstochowie, na które można dokonywać wpłat:

Bank: PKO BP 93 1020 1664 0000 3102 0168 0131

tytuł: ofiara na cele kultu religijnego (s)

Przykładowe obliczenie składki:

W przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 1 500,00 netto, to roczna składka kościelna wynosi $1\ 500,00 \times 12 \text{ miesięcy} = 18\ 000,00 \times 1\% = 180,00 \text{ zł}$ rocznej składki kościelnej. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 15 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 15 zł na konto bankowe parafii. W tytule przelewu należy wpisać: ofiara na cele kultu religijnego (pozwoli to na odliczenie kwoty od podatku) – (s).

Można także regularnie wpłacać miesięcznie w kancelarii parafialnej.

Formę płatności pozostawiamy do wyboru. Jednakże dokonując wpłaty w kancelarii parafialnej nie możemy tej kwoty odliczyć sobie od podatku.

Za regularne opłacanie składki kościelnej serdecznie dziękujemy.

Nie zapominajmy o cmentarzu

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o regulowanie należności z tytułu rezerwacji miejsca na naszym cmentarzu przy ul. Rocha 79 w Częstochowie. Przypominamy, że każde miejsce w dniu pochówku było opłacone na 20 lat, chyba, że wcześniej była aktualna rezerwacja. Należy sprawdzić do kiedy obowiązuje rezerwacja. Każda następna opłata skutkuje dziesięcioletnią rezerwacją.

PLAN NABOŻEŃSTW

28.03.2012 (Wielki Czwartek) -

17:30 Częstochowa [*spowiednio-komunijne*]

29.03.2013 (Wielki Piątek) -

14:00 Piasek [*spowiednio-komunijne*]

17:30 Częstochowa [*spowiednio-komunijne*]

31.03.2013 (Wielkanoc) -

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa

1.04.2013 (Poniedziałek Wielkanocny) -

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa

7.04.2013 (1. Niedziela po Wielkanocy QUASIMODOGENITI) -

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa [*spowiednio-komunijne*]

14.04.2013 (2. Niedziela po Wielkanocy MISERICORDIAS DOMINI)-

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa

21.04.2013 (3. Niedziela po Wielkanocy JUBILATE)-

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa

28.04.2013 (4. Niedziela po Wielkanocy CANTATE)-

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa

5.05.2013 (5. Niedziela po Wielkanocy ROGATE)-

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

9.05.2013 (czwartek—Wniebowstąpienie Pańskie)

17:30 Częstochowa

12.05.2013 (6. Niedziela po Wielkanocy EXAUDI)-

8:15 Lubliniec *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa

19.05.2013 (Święto Zesłania Ducha Świętego)

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

*PO NABOŻEŃSTWIE SMAŻENIE ZIELONOŚWIĄTKOWEJ
JAJECZNY W OGRODZIE PARAFIALNYM*

25.05.2013 (Święto Trójcy Świętej)

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa

2.06.2013 (1. Niedziela po Trójcy Świętej)

8:30 Piasek

10:30 Częstochowa *[spowiednio-komunijne]*

9.06.2013 (2. Niedziela po Trójcy Świętej)

8:15 Lubliniec

10:30 Częstochowa

16.06.2013 (3. Niedziela po Trójcy Świętej)

8:30 Piasek *[spowiednio-komunijne]*

10:30 Częstochowa

Róża Lutra dla naszego Parafianina

Nasz parafianin, pan Stefan Gloc, został uhonorowany Różą Lutra. Kapituła Nagrody doceniła wielkie zaangażowanie w życie parafii, inicjację wielu prac remontowo-budowlanych a także dbałość o zachowanie pamięci o przodkach. Uroczyste nabożeństwo i wręczenie nagród odbyło się podczas wiosennej sesji Synodu Diecezji Katowickiej Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w RP w katedrze ewangelickiej Zmartwychwstania Pańskiego w Katowicach 2 marca 2013 r. Ze względu stan zdrowia p. Stefan Gloc nie mógł wziąć w nim udziału. Nagrodę w Jego imieniu odebrał ks. Adam Glajcar. Został poproszony przez wysoką kapitułę Róży Lutra oraz bp Tadeusza Szurmana o przekazanie jej p. Stefanowi Glocowi. Bezpośrednio po niedzielnym nabożeństwie - 3 marca 2013r. ks. Glajcar wraz z małżonką oraz członkiem Rady Parafialnej p. Marcinem Brenda i przedstawicielem grupy młodzieżowej Cezarym Miłosiem złożył wizytę p. Glocowi. W czasie spotkania uroczyście wręczono wyróżnienie i wiązankę kwiatów. Pan Stefan nie krył swojego wzruszenia. W czasie rozmów opowiadał o swoich przeżyciach. Kolejny raz mogliśmy przekonać się, że jest prawdziwą skarbnicą dziejów naszej parafii. Spotkanie zakończono wspólna modlitwą.

Parafia Ewangelicko- Augsburska w

Dane teleadresowe:

ul. Śląska 20
42-200 Częstochowa

Tel/fax:

(34) 365-14-57

Tel. Kom:

503-016-133

E-mail:

czestochowa@luteranie.pl

adam.glajcar@gmail.com

Rada Parafialna zwraca się z apelem o regularne opłacanie składki kościelnej. Sugerowana kwota wynosi 1% od dochodu.

Apelujemy także o sprawdzenie terminów rezerwacji miejsc na cmentarzu.

Więcej na ten temat na str. 16-17

www.czestochowa.luteranie.pl

Redaktor wydania: Ewa Ratuszyńska

E-mail: ewaratuszynska@gmail.com